

Mathias Uglebjerg Vinholt tale ved demonstrationen mod uddannelsessnobberi

Taler

Mathias Uglebjerg Vinholt
Demonstrant og formand for
Dansk EI-Forbund Ungdom

Dato

24. maj 2022

Sted

Højbro Plads

“Jeg håber, at I hører efter, for alt det jeg kommer til at sige, det kommer jeg kun til at sige én gang” - Den sætning var mit første møde med Danmarks erhvervsskoler. Ordene var vores faglærer på grundforløbet, Johns, som stadig i dag, er en af de stolteste elektrikere, jeg nogensinde har mødt i faget. Og hvad der kunne høres som et levn fra den sorte skole, var bare en konstatering af tingenes tilstand: 20 ugers intensivt grundforløb var i vente, af dem var 0 dage afsat til repetition.

På mange måder var det frustrerende at opleve John undervise. Ikke på grund af ham! For viden var der masser af, hvis man kunne finde ud af at stille spørgsmålene rigtigt, men fordi vi hver dag også kunne få lov til at se hans faglighed blive knægtet af de rammer han skulle undervise i.

40 år i faget blev gjort til grin af det el-materiel vi skulle sætte op, hullet og ødelagt af de første 50 hænder det havde været igennem.

40 års faglig stolthed bævrede i hans stemme, da han fortalte os, at kurset, hvor vi skulle lære at lodde var blevet sparet væk, til gengæld sgu vi lære at lave fastnet-telefoner - og dem er der jo som bekendt stadigvæk tonsvis af i omløb.

Og 40 års erfaring rakte som en skrædder i helvede, for de 12 tomme pladser i vores klasselokale, da grundforløbet det var forbi.

Nogle forsvandt fordi en enkelt uges sygdom var nok til at sende dem så langt bagud i både pensum og det praktiske arbejde, at de ikke kunne indhente os

andre igen.

Andre forsvandt, fordi de skulle bruge lidt ekstra tid på at vænne sig til skolebænken igen efter at have arbejdet ufaglært.

Og selvom John gjorde sit bedste for at få alle i klassen med, så var der bare ikke altid tid til det, for tid er ligesom tidssvarende materialer lig med penge.

Og da vi så var på den anden side af grundforløbet, og vi var 8 tilbage af 22 og tænkte på både uddannelsen og den tid vi havde valgt at tage den i, ja så var det nok mere rammende at beskrive den følelse vi fik mere som vanvid end forundring.

Gammel teknologi, hullet material, manglende værktøj og lærere og vikarer, der nærmest kom direkte fra svendeforløbet selv og derfor kunne ligne lige så store spørgsmålstejn som resten af det hold, det var meningen de skulle være i stand til at undervise.

Og hvilken er mening er det at finde i det? For sikke en tid at vælge håndens vej i. Kast en sten i den generelle retning af Christiansborg og du skal ramme en lommeregner med ben, der fortæller om vigtigheden af at flere bliver håndværkere; drop vækkeuret om morgenen og vågn i stedet op til lyden af grædekoner i jakkesæt, hvis klagesang om manglen på faglært arbejdskraft strømmer ud af radioen, tv'et og avisspalter.

Men selvom de så kloge, at de kunne undvære hovedet, så er de nærmest under protest nu også begyndt at fatte, at vindmøller ikke er noget, vi kan snakke op af jorden. At Danmarks velstand ikke alene hviler på et fundament af kandidatspecialer. At drømmen om den grønne omstilling kommer til at ende sine dage i deres kloge hoveder, hvis der ikke er dygtige faglærte til at gøre dem til virkelighed.

Men prøver man at gøre regningen op og tage dem på ordet, prøver man at spørge dem om, hvornår der kommer det løft, som vores uddannelser har skreget på i årevis og spørger man, hvornår fanden vi får pengene tilbage fra de utallige år med besparelser på vores uddannelser, ja så er der på en god dag, så er det man kan få lidt håndører, hjerte-likes på facebook og tre "klimaerhvervsskoler", hvad fanden det så end er.

Derfor er brug for et lærlingeoprør! Et lærlingeoprør og et lærlingeopråb!

Ikke kun fordi vi ikke længere vil tage til takke med gratis skåltaler om vigtigheden af vores fag. Ikke kun fordi vi er trætte af at blive behandlet som andenrangsuddannelser i et land, der bryster sig af at have viden som sit vigtigste råstof og ikke kun for vores egen skyld.

For vores oprør handler i sidste ende ikke om nye skruetrækkere, bedre indeklima i klasselokaler, eller lærere der faktisk kan svare på de spørgsmål man stiller.

Vores oprør handler om os, om alle vores kammerater, som ikke her i dag og om de næste generationer af lærlinge og elever, der skal mærke fra første dag på grundforløbet skal mærke, at de nu er ved at bygge fundamentet under resten af deres liv. At de med et fagprøvebevis eller et svendebrev i hånden får nøglen til fremtiden, og at det eneste på deres uddannelse, der stopper dem i at blive verdensmestre i deres fag, det skal være deres egen flid og indsats, og ikke skolen omkring dem.

Derfor vil jeg også endnu engang sige tak på vegne af Dansk El-Forbund og Danmarks elektrikerlærlinge sige tak til Carl-Emil og resten af initiativtagerne i Metal Ungdom lærlingeoprøret. For længe er der blevet taget til takke, for længe har vi bøjet nakken.

Tak for ordet!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale, Modtager af Årets Danske Tale

Relateret

31. oktober 2022

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mathias-uglebjerg-vinholt-demonstrationstale-om-laerlingeoproeret-2022>